

12 สิงหาคม 2563
วันแม่แห่งชาติ

ชมรมผู้สูงอายุ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จดหมายข่าว ปีที่ 26 ฉบับที่ 08 เดือน สิงหาคม 2563

สารบัญ

● ลังคมในแควดวง มศว	4
● ชาวชมรมฯ	5
● ผู้บริจาคเงินให้แก่ชมรมฯ	7
● รายชื่อสมาชิกชมรมฯ ที่เกิดเดือนสิงหาคม	8
● 100 คำสอน สมเด็จพระสังฆราช	10
● บอกเล่าเก้าสิบ : ผากไว้ให้คิด	11
● สมเด็จพระแม่กับการศึกษา	12
● เบญจกิติ 'สวนป่า' กลางกรุง	15
● That 'mother'	22
● สายใยแห่งความสัมพันธ์	24
● อวยรืบหาคำตอบ	28
● คำถามที่ไร้ประโยชน์	29

อาศิรวาท

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

พระบรมราชชนนีพันปีหลวง

เนื่องในมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา

๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๓

- ๑ พระพันปีหลวงพระเกียรติก้อง งดงาม
พระเมตตาเลื่องลือนาม ท้าวหล้า
คุณฝนหลังทั่วเขตคาม สดชื่น ยิงนา
พระมิ่งขวัญไทยทั่วหน้า แซ่ซ้องทรงพระเจริญ
๑ ขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั่วทั้ง จักรवाल
โปรดช่วยอภิบาล พระแม่เจ้า
ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน ขวัญจิต ไทยเอย
ปวงราษฎร์ถวายด้วยเกล้า เกิดไว้ในดวงใจ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า ชมรมผู้สูงอายุมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
นายวิวัฒน์ บุรทัต ประพันธ์

"แม่ส่วนตัว"
โดย
**สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี**

จริงอยู่ ข้าพเจ้ามีแม่ที่มีคุณธรรมตรงกับพุทธภาษิต ที่ยกขึ้นข้างต้นทุกประการ แต่ท่านมีตำแหน่ง เป็นสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ซึ่งหมายความว่า ท่านเป็น "แม่" ของคนทั้งชาติ แล้วก็ "แม่" "ส่วนตัว" ของข้าพเจ้าด้วย ทำให้เขียนเรื่องยากขึ้นอีก ทางที่ดีก็เลือกลักษณะอะไรเด่นๆ มาพูดถึงอย่างเดียวก็น่าดีแล้วตกลงว่าจะเขียนถึงท่านในแง่เป็นบุพพาจารย์หรือเป็นครูคนแรก

คุณยายเล่าให้ฟังเสมอว่า ตั้งแต่ทรงพระเยาว์ สมเด็จพระแม่กับน้ำโปรดปรานการเล่นครุฑนักเรียนกับเด็กที่บ้าน โดยท่านจะเป็นครูและให้เด็กคนอื่น เป็นนักเรียน สมเด็จพระแม่ทรงมีวิธีการสอนหนังสือ ที่ดีอยู่แล้ว เด็กๆ ทั้งหลายจึงชอบเป็นลูกศิษย์ท่านกัน จนกระทั่งน้ำร้องไห้เพราะไม่มีใครไปโรงเรียนของน้ำ ร้อนถึงคุณยายต้องมาเป็นตระลาการตัดสินคดีให้แบ่งเด็กไปเข้าโรงเรียนของน้ำบ้าง เมื่อการเป็นเช่นนี้ ก็ไม่เป็นการยากสำหรับท่านเลยในการที่จะสั่งสอนและสอนหนังสือลูกๆ ด้วยพระองค์เอง ตอนเล็กๆ ท่านสอนให้พับกระดาษ เขียนรูปและทำการฝีมือ ต่างๆ โดยถือแนวว่าคนเราไม่ควรปล่อยเวลา ว่างผ่านไปโดยไร้ประโยชน์ ถ้าเรานั่งดูทีวี วันเสาร์อาทิตย์เฉยๆ โดยมือไม่ไม่ได้ทำอะไรให้เป็นประโยชน์เป็นโดนกริ้ว ขอจงทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

สังคมในแวดวง มศว

มศว โดยสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ จัดกิจกรรมวันถวายพระพรเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง เนื่องในวโรกาสเจริญ พระชนมพรรษา 88 พรรษา **ในวันจันทร์ที่ 10 สิงหาคม 2563** ณ โถงชั้น 1 อาคารนวัตกรรม ศ.ดร.สาโรช บัวศรี ดังกำหนดการ

08.00 น. ลงทะเบียน

08.30 น. อธิการบตี เปิดกรวยดอกไม้ธูป เทียนแพ วางพุ่มดอกไม้ และกล่าวถวายพระพรเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวงหน้าพระบรมฉายาลักษณ์

- ขับร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี เพลงสดุดีพระแม่ไทย
- ผู้บริหารและผู้ร่วมงาน ร่วมวางพวงมาลัย
- มอบรางวัลผู้ชนะการประกวดคลิปวิดีโอ “สิ่งที่ยากทำให้แม่พร้อมบอกรักแม่ในแบบของคุณ”
- ผู้ร่วมพิธีลงนามถวายพระพร สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง
- ชมนิทรรศการ “พระราชกรณียกิจสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง”
- ชมสื่อวิดิทัศน์ “อนุรักษมรดกวัฒนธรรม”
- ชมคลิปวิดีโอ ผู้ชนะการประกวด “สิ่งที่ยากทำให้แม่ พร้อมบอกรักแม่ในแบบของคุณ”

หมายเหตุ : เชิญชวนแต่งกายด้วยผ้าไทยสีฟ้า

ข่าวชมรมฯ

- คณะกรรมการบริหารชมรมฯ กำหนดการประชุมประจำเดือนกันยายน **วันพฤหัสบดีที่ 3 กันยายน 2563** ณ ห้องประชุมสภา 1 สมาชิกท่านใดที่สนใจเข้าร่วมประชุม โปรดแจ้ง คุณหญิงลักษณิ์ พจนานกรักษ์ โทร 081489 5501

- เนื่องจากไวรัสโคโรนา 19 เริ่มระบาดตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2563 ชมรมฯ จึงแจ้งงดการประชุมประจำเดือนเมษายน-พฤษภาคม-มิถุนายน-กรกฎาคม และเริ่มประชุมในเดือนสิงหาคม จดหมายข่าวเดือน เมษายน พฤษภาคม มิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม จะทยอยจัดส่งรูปแบบใหม่ให้สมาชิกต่อไป

- ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านต่างๆ (ฉบับที่ 2) ชมรมฯ ขอแสดงความยินดีกับ **รศ.ดร.ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ** ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา โดยมีขอบเขตงานด้านการศึกษา : กลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพผู้ประกอบการ วิชาชีพครูและอาจารย์ ระบบการบริหารบุคลากรทางการศึกษา ระบบคุณธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพครู การจัดการเรียนการสอนทุกระดับ การช่วยเหลือผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ การลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา หลักสูตร ตำรา และเทคโนโลยีทางการศึกษา บทบาทของภาคส่วนต่างๆ ในการปฏิรูปการศึกษา การวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และ ศิลปวิทยาการแขนงต่างๆ การสอนแบบสื่อทางไกล

- ชมรมฯ **ยกเลิก** การจัดไปปฏิบัติธรรมที่ศูนย์ปฏิบัติธรรม

เฉลิมพระเกียรติ 84 พรรษา ราชนครินทร์ชาตินหนองแสง จ.จันทบุรี
ระหว่างวันที่ 18-21 สิงหาคม 2563

• ชมรมฯ ขอเชิญชวนสมาชิกเข้าร่วมประชุมสามัญประจำปี และ
ร่วมกิจกรรม รับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม ในวัน**พฤหัสบดี ที่ 24 กันยายน
2563** ณ ประชุมชั้น 2 อาคารวิจัยและการศึกษาต่อเนื่องฯ ค่าลงทะเบียน
คนละ 200 บาท (ยกเว้นน้องใหม่) ดั่งมีกำหนดการต่อไปนี้

08.00-09.00 น. ลงทะเบียน รับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม

09.00-09.15 น. ประธานชมรมฯ สรุปกิจกรรมประจำปี 2562

09.20-10.00 น. การบรรยายและฝึกปฏิบัติเรื่อง การกวดจุดเพื่อ
ผ่อนคลาย โดย ผศ.สุพิน ทองธานี

10.00-12.30 น. การบรรยาย เรื่อง กินอยู่อย่างไรต้านโรคมัย โดย
อาจารย์ไกร มาศพิมล

12.30 น. รับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน

13.00-14.30 น. สันทนาการ

• ชมรมฯ ขอเชิญชวนสมาชิกร่วมทำบุญถวายเป็นพระราชกุศล
แต่ **พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช
บรมนาถบพิตร** เนื่องในวันคล้ายวันสวรรคต ใน**วันพฤหัสบดี
ที่ 15 ตุลาคม 2563** ณ ห้องจัดเลี้ยง ชั้น 1 อาคารวิจัยและการศึกษา
ต่อเนื่องฯ และจะนำเงินที่เหลือจากการทำบุญบริจาคให้แก่โรงพยาบาลที่
เห็นสมควร

• ชมรมฯ ขอขอบคุณ **รศ.ดร.สุทธีวรรณ พีรศักดิ์โสภณ** ที่มอบ
กระดาดจำนวน 10 รีม เพื่อจัดพิมพ์จดหมายข่าวชมรมฯ

• คณะกรรมการบริหารชมรมฯ ใคร่ขอให้ผู้บริจาคเงินเข้าชมรมฯ

ตรวจสอบรายชื่อจากจดหมายข่าวของชมรมฯ ในแต่ละเดือน หากไม่ปรากฏรายชื่อของผู้บริจาคภายใน 1-2 เดือน โปรดติดต่อกับคุณกฤษณา สุรินทร์เกษม 081-755-9823 หรือคุณพิศมัย พนาเวศร์ 081-412-1310 และหากท่านสมาชิกมีความประสงค์ที่จะร่วมบริจาคเงินเข้าชมรมฯ โปรดแสดงความจำนงได้ที่สหกรณ์ออมทรัพย์ มศว ชื่อบัญชีชมรมผู้สูงอายุ มศว เลขที่บัญชี 2686-3 ชมรมฯ ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้บริจาคเงินให้แก่ชมรมฯ

1. อ. นงนวล พงษ์ไพบูลย์	1,000 บาท
2. รศ. ดร. ประสงค์ รายนสุข	1,000 บาท
3. รศ. เกษร พะลิ่ง	1,000 บาท
4. รศ. ดร. ลาววัลย์ พลกล้า	1,000 บาท

รายชื่อสมาชิกชมรมฯ ที่เกิด เดือนสิงหาคม

อวยพร คราววันเกิด
 ขอท่านสุข ทุกพลบกาล
 ขอท่านมี ใจผ่องแผ้ว
 มีธรรม ประจำใจ
 อวยพร ให้ท่านมี
 สิ่งดี ที่สร้างสรรค์
 ด้วยรัก และศรัทธา
 ขอมี พลั้งจิต

พรประเสริฐ เกิดแต่ท่าน
 จิตสร้างงาน ก้าวไกล
 อักกลาดแคล้ว พองพิษภัย
 จิตถุทัย ไสสุขสันต์
 สุขภาพดี ทุกวัน
 บังเกิดพลัน หนีใจจิต
 กล่าววาจา ฐานมิตร
 รั้งสุขขุมย์ คิดสิ่งดี

รศ. พิศมัย จารุจิตติพันธ์ ประพันธ์

1. อ. นवलศรี วิทยานันท์	2. ผศ. เสริมศักดิ์ สุรวัลลภ
3. ผศ. สมเกียรติ อักษรถึง	4. รศ. อังคณา สายยศ
5. คุณระยอง ต้นสกุล	6. รศ. ประเทือง มหารักขเก
7. คุณพัฒนา สงวนกล้าจิตต์	8. รศ. โมรี ชื่นสำราญ
9. อ. ปรียา พิณอุพันธ์	10. อ. อัมพร เอ็งสุโสภณ
11. รศ. ดร.ลาวัลย์ พลกล้า	12. รศ. สุภา ปานเจริญ
13. คุณกุลวรา สิงหะพันธ์	14. รศ. หวน พิณอุพันธ์
15. อ. อภิชัย บวรกิตติวงศ์	16. ผศ. ประไพ ลังข์ทอง
17. ผศ. ศิริกุล ผลิศักดิ์	18. รศ. เรืองลักษณะ โจรณพันธ์
19. รศ. มัทชนิ กุฎาคาร	20. อ. ดร. สุรพล วัฒนวิทย์กิจ
21. คุณบรรจง พันธุ์พ่วง	22. อ. เมธิณี ตั้งตรงไพโรจน์
23. รศ. ว่าที่ ร.ต. สุรชาติ ทินานนท์	24. ผศ. ดร. อารีย์ ชื่นวัฒนา
25. อ. จันทร์ทิพย์ ลิ้มทอง	26. อ. ชลลดา จรรยาวิจักษณ์
27. ผศ. ยุวดี เทียรฆประสิทธิ์	28. อ. กนกวรรณ เสงี่ยมสิน
29. รศ. วิภาวี ไชยรงค์	30. คุณเพลินจันทร์ จรูญวิทย์
31. อ. มณฑาทิพย์ พัวพาณิชย์	32. อ. อรุณี ปัญจะ

33. ผศ. พิมพ์วรรณ ณ พัทลุง
 35. รศ. ดร. ประเสริฐ ศรีไพโรจน์
 37. รศ. เวณี กรทอง
39. ผศ. สมศักดิ์ วิจิตร
 41. คุณบุญสม เล้าพูนพิทยะ
 43. คุณสุภัทรา โสหะกะพันธ์
 45. อ. พรรณิภา สันติพงษ์
 47. อ. วัฒนีย์ โรจน์สัมฤทธิ์
 49. รศ. ดร. โกสุม จันทร์ศิริ
51. ผศ. ชัยพร แผ่แพทยคุณ
 53. คุณสุชาดา แสงทอง
 55. อ. อ้อมจิต ว่องวานิช
 57. คุณประสาน สร้อยอุร่า
 59. คุณคนธา พฤษมาศน์
34. ผศ. สำรวล รัตนอาจารย์
 36. คุณประภาศรี บุณนาค
 38. อ. สันติ เรืองมณีไพฑูรย์
40. รศ. เกษมศรี วงศ์เลิศวิทย์
 42. ผศ. นิรมล แจ่มจำรัส
 44. อ. เขาวนีย์ ทรรพสุทธิ
 46. คุณวราพันธ์ อุดมชัชวาล
 48. คุณมาลี สอนดา
50. อ. พรพิมล ประสงค์พร
 52. อ. ประดิษฐ์ อุดรพิมพ์
 54. คุณจารุพร มีวันดี
 56. คุณสุนี เหล่ารัตนเวช
 58. คุณจำรูญ เลียบไย

หมายเหตุ : สมาชิกที่มีเครื่องหมาย ○ ติดต่อขอรับเงินบำเหน็จอาวุโสที่ สหกรณ์ออมทรัพย์ มศว จำกัด (สมาชิกควรมาในวันที่อายุครบหรือเข้าไม่เกิน 90 วัน) พร้อมบัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน

100 คำสอน สมเด็จพระสังฆราช คนดี

คนที่ทำดี ไม่น้อย เป็นทุกข์เพราะการทำดีของตน ที่ไม่กล้าจะทำดี ก็มี แต่คนทำดีที่ยังเป็นทุกข์ดังกล่าว ก็เพราะยังทำไม่ถึงความดีแห่งจิตใจของตนเอง จิตใจจึงยังมีความยินดียินร้ายไปตามอารมณ์ที่มากกระทบจากคนทั้งหลาย หากได้เล็งเห็นว่าเรื่องของคนทั้งหลายนั้น เป็นเรื่องของโลก ถ้าตนเองมีจิตใจมั่นคงไม่หวั่นไหว ก็ไม่ต้องเป็นทุกข์เพราะเรื่องของคนอื่น

การปฏิบัติทำจิตใจของตนให้มั่นคงดังนี้ เป็นการสร้างความดีให้แก่จิตใจ เป็นตัวความดีที่เป็นแก่นแท้ของความดีทั้งหลาย ซึ่งจะป้องกันความทุกข์กระทบกระเทือนใจได้ทุกอย่าง

บอกเล่าเก้าสิบ : ฝากไว้ให้คิด

"จน" แปลว่า "มีน้อย" ไม่ได้แปลว่า "มีความทุกข์"

"รวย" แปลว่า "มีมาก" แต่ไม่ได้แปลว่า "มีความสุข"

"พอเพียง" แปลว่า "มีพอ" ก็ไม่ได้แปลว่า "ทุกข์" หรือ "สุข"

ทานบุฟเฟ้อหรือ ราคาหลักพัน กินข้าวราดแกงข้างทาง งานละ 50 บาท เมื่อกินแล้ว ก็จบตรงที่อิ่มเหมือนกัน

"วัยรุ่น" มักวัดคุณค่า จากคู่มือใช้มือถือรุ่นไหน

"วัยทำงาน" มักวัดคุณค่า จากรถที่ขับราคาเท่าไร ไปเที่ยวต่างประเทศบ่อยแค่ไหน

"วัยกลางคน" มักวัดคุณค่าจาก ตำแหน่ง บ้านหรือคอนโดราคาแพงแค่ไหน ส่งลูกเรียนที่ไหน ค่าเทอมเท่าไร

"วัยเกษียณ" วัดคุณค่าจาก การมีเวลาว่างในชีวิตวัยเกษียณแค่ไหน ยิ่งมีมาก แสดงว่าคนนั้นรวยมาก ไม่ต้องทำงานหนัก ใช้ชีวิตสบายหลังเกษียณ

"วัยชรา" ฐานะไม่ใช่ประเด็นแล้ว ขอแค่มีเงินพอใช้ชีวิตแต่ละวัน และต้องการร่างกายที่ยังแข็งแรง เดินไหว ไม่มีโรค ไม่ต้องกินยา ยังจำชื่อลูกหลานได้

แบบนี้เรียกว่า รวย ยิ่งกว่า รวย

เพราะท้ายที่สุด ทุกคนจะค้นพบว่า ทรัพย์สินที่มีค่ามากที่สุด คือ "ตัวเราเอง" ร่างกายของเรา สุขภาพของเรา"

ครั้งหนึ่งอาจเคยใช้ "ร่างกายของเรา" แบบเปลืองมากๆ

พอถึงบั้นปลายของชีวิต จะพบว่าคนที่ประสบความสำเร็จ ไม่ใช่คนที่มีเงินมากมาย แต่เป็นคนที่มีความสุขดีทั้งกายใจ และมีเวลาเหลือมากพอที่จะใช้เงินที่หามาได้อย่างมีความสุข

สมเด็จพระแม่กับการศึกษา

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงสนพระราชหฤทัย ในด้านการศึกษา และทรงยึดมั่นในคำสอนของสมเด็จพระลัทธิมาลัมพุทธ เจ้าว่า “ปัญญาทำให้มนุษย์เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์” สถิติปัญญาเกิดขึ้นได้ด้วยการศึกษาหาความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการอ่านหนังสือ และทรงตรัสว่า “การศึกษาทำให้คนมีศักดิ์ศรี”

สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถทรงมีพระอุปนิสัยรักการอ่านหนังสือมาก ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่ได้ถ่ายทอดมายังพระราชโอรสพระราชธิดาทุกพระองค์ ดังที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงเล่าไว้ในพระราชนิพนธ์ เรื่อง “สมเด็จพระแม่กับการศึกษา” ว่า

“...สมเด็จพระแม่ทรงอ่านหนังสือมาก มีทุกประเภท ไปไหนก็ต้องไปซื้อมาไว้ และทรงใช้หนังสือนั้นเป็นประโยชน์มากที่สุด จนทุกวันนี้ท่านก็ยังอ่านมาก เวลางานยุ่งๆ บางทีเราก็ไม่มีเวลาอ่านหนังสือ แต่ไม่ทราบที่ท่านทำอย่างไรของท่านจึงมีเวลา ท่านซื้อหนังสือของท่านเอง ทรงซื้อพระราชทานให้ข้าพเจ้าอ่าน จนโตก็ยังทำ ทรงแนะนำทั้งการอ่านในใจและการอ่านดังๆ ซึ่งมีรับสั่งว่า จะช่วยให้ภาษาพูดของเราดีขึ้น ทรงสนับสนุนให้ตั้งห้องสมุดสะสมหนังสือ...”

นอกจากจะโปรดการอ่านแล้วยังโปรดการเป็นครูด้วย สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารีได้ทรงเล่าไว้ในพระราชนิพนธ์ดังกล่าวว่า

“...สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ โปรดการเป็นครูมาตั้งแต่ทรงพระเยาว์ โดยทรงเล่นเป็นครูและนักเรียนกับเด็กที่บ้าน ทรงมีวิธีการสอนที่สนุก เด็กๆ ในบ้านจึงชอบเป็นลูกศิษย์ของพระองค์ เมื่อพระ

ราชโอรสและพระราชธิดายังทรงพระเยาว์ ทรงสอนให้พับกระดาษ เขียนรูป และทำการฝีมือต่าง ๆ ก่อนเข้าบรรทมทรงอ่านหนังสือหรือทรงเล่านิทานพระราชทาน และทรงซื้อหนังสือพระราชทานด้วย ซึ่งมีทั้งวรรณคดี ภาษาอังกฤษ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม พุทธศาสนา ฯลฯ...”

สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถจะใช้วิธีสอนแบบตัวต่อตัว บ้าง เป็นกลุ่มเล็ก ๆ 2-3 คนบ้าง ทรงทดลองความรู้พื้นฐานของผู้เรียน โดยการซักถาม ให้อ่านหนังสือถวาย แล้วจึงเริ่มเรียนแล้วหัดอ่านจากผู้ช่วยต่อไป ทรงมีบันทึกรายชื่อนักเรียน ผลการเรียนและทรงติดตามความก้าวหน้าในการเรียนอย่างใกล้ชิด ถ้าใครเรียนดีก็จะพระราชทานรางวัลให้ วิธีการสอนของพระองค์นอกจากจะมุ่งให้เด็กอ่านออกเขียนได้แล้ว ยังทรงแทรกความรู้ทางพุทธศาสนา จริยธรรม สุขภาพอนามัย และความรักชาติ รักแผ่นดินเกิดด้วย นับเป็นแบบอย่างที่ดีของครู เพราะนอกจากจะทรงสอนวิชาการแล้ว ยังทรงอบรมให้เป็นคนดีด้วย

สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระจริยวัตรและพระราชกรณียกิจที่ทรงบำเพ็ญด้วยพระวิริยะอุตสาหะพระราชทานแก่องค์การศึกษาของภาครัฐ ภาคเอกชน และพลสกนิกรทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประชาชนผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาที่มีฐานะยากจน หรืออยู่ในท้องถิ่นทุรกันดาร

ยิ่งไปกว่านั้น ยังทรงอุปถัมภ์บำรุงงานด้านการศึกษา เช่น ทรงรับมูลนิธิด้านการศึกษา ไว้ในพระราชูปถัมภ์ พระราชทานพระราชทรัพย์แก่โรงเรียนที่สอนเด็กปัญญาอ่อน เรียนช้า และพิการซ้ำซ้อน ทรงสนับสนุนก่อตั้งและขยายโรงเรียนในท้องถิ่นทุรกันดาร ทรงส่งเสริมให้ราษฎรศึกษาด้วยตนเองโดยก่อตั้ง “ศาลารวมใจ” มีลักษณะเป็นห้องสมุด และศูนย์ศึกษา

หาความรู้ต่างๆ รวมทั้งศูนย์รักษาพยาบาลเบื้องต้น

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ ทรงมีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนหลายหลายรูปแบบ เช่น ทรงพระอุทิศสาหะสอนหนังสือราษฎรด้วยพระองค์เอง พระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ เป็นทุนการศึกษาแก่เยาวชนจากครอบครัวที่ยากจน ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียน ทรงรับไว้เป็นนักเรียนในพระบรมราชานุเคราะห์ ทั้งยังโปรดเกล้าฯ ให้สอดแทรกเรื่อง ความรักชาติ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การรักษาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและประเทศ การรู้จักรักษาสุขภาพอนามัย การเห็นความสำคัญของการศึกษาและการช่วยเหลือร่วมมือกับส่วนรวม พร้อมทั้งให้ทุกคนตระหนักว่า ตนเป็นส่วนหนึ่งของส่วนรวมต้องบำเพ็ญตนเป็นประโยชน์เพื่อความเจริญพัฒนาของภูมิภาคอีกด้วย

อ้างอิง

คัดลอกมาจาก บทความเรื่อง “12 สิงหาคม 2554 พระราชกรณียกิจด้านการศึกษา” โดย สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก เข้าถึงได้จาก <http://www.tv5.co.th/queen54/wrok01.html>

คัดลอกมาจาก บทความเรื่อง “พระมหากษัตริย์คุณด้านการศึกษาในสมเด็จพระราชินี” โดย MGR Online เข้าถึงได้จาก <http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9470000028527>

เบญจกิติ 'สวนป่า' กลางกรุง

คงไม่มีใครคิดกระมัง?

ว่าสักวันหนึ่ง.....

จะมีป่ารกหน้าขนาด 450 ไร่ ผุดใจกลางเมืองหลวง ให้เข้าไปเที่ยว
ท่องหลากร้อยพันฤดูไม้

ล่องเรือในสายน้ำ

ลัดเลาะพงอ้อ กอกก แซมแทรกแมกไม้ ไบพลีวลม ได้แสงตะวัน
แทงแยงยอน

แต่ทุกคนจะได้เห็นสิ่งนี้

ในวันที่ 12 สิงหาคม 2564 "วันแม่" คือวันเฉลิมพระชนมพรรษา

89 พรรษา

"สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนี
พันปีหลวง"

"ป้ารักน้ำ" ที่ว่านี่ อยู่ตรงไหน?

ตรงพื้นที่ "โรงงานยาสูบ" ย่านคลองเตย โดยโรงงานยาสูบน้อมเกล้าฯ
ถวาย เมื่อปี 35 ในยุครัฐบาล "นายอานันท์ ปันยารชุน" เป็นนายกฯ เพื่อ
ใช้สร้างสวนน้ำ สวนป่า

ขณะนี้.....

โรงงานยาสูบกำลังย้ายออกไปจากตรงนั้น การส่งมอบพื้นที่เสร็จสิ้น
"ป้ารักน้ำ" กำลังจะเกิดขึ้นแทน

นับไป 1 ปีเต็มๆ จากนี้.....

คือจาก สิงหาคม 63 ถึงสิงหาคม 64 พื้นที่โรงงานยาสูบกว่า 320 ไร่
นอกเหนือจากที่จัดทำเป็น "สวนเบญจกิติ" ไปก่อนแล้วในปัจจุบัน 130 ไร่
สวนป่า "เบญจกิติ" ครบสมบูรณ์รูปแบบ จะเกิดขึ้นเต็มพื้นที่ทั้งหมด
450 ไร่

เป็นสวนป่าธรรมชาติสมดุลง ดิน-น้ำ-ลม และไฟ คือแสงแดด อัจฉ
ริยทัศน์รังสรรค์ด้วย "วิศวะนิเวศน์" แห่งยุค

เพื่อเฉลิมพระเกียรติและสนองพระราชปณิธาน "สมเด็จพระพันปี
หลวง" ในเรื่องป่าและน้ำ ที่ทรงมุ่งมั่นทำมาตลอด

มีพระราชเสาวนีย์ไว้ เมื่อปี 2525 ว่า.....

"พระเจ้าอยู่หัวเป็นน้ำ ฉันจะเป็นป่า ป่าที่ถวายความจงรักภักดีต่อ
น้ำ พระเจ้าอยู่หัวทรงสร้างอ่างเก็บน้ำ ฉันจะสร้างป่า"

ครับ.....

เหล่านี้ จากผมได้อ่าน "สวนป่าเบญจกิติ...29 ปี ที่เดินทาง" ของ

อาจารย์ขวัญสุวรรณ อติโพธิ

อ่านแล้ว ได้รับข่าวสารมงคลเป็นเช่นใด ก็เช่นนั้น ตื่นตัว ตื่นใจ และ
เต็มตื่น จริงๆ

29 ปี ที่ว่า คือ โครงการนี้ เริ่มสมัยท่านนายกฯ อานันท์ ปี 35
ผ่านมา 28 ปี คืบหน้าไปได้แค่ "สวนเบญจกิติ" เฉพาะส่วนเดียว 130 ไร่
ที่เหลืออีกกว่า 320 ไร่ ยังไม่มีอะไรเป็นรูป-เป็นร่างในเรื่องป่าและ
น้ำสมบูรณ์เลย

จนถึงสมัย "นายกฯ ประยุทธ์" นี้แหละ!

ภายใน 1 ปี หลังมอบพื้นที่เสร็จ เดือน มิ.ย.-ก.ค.นี้ ถึง 12 สิงหาคม
64 คือปีหน้า อันเป็นปีที่ 29 ของโครงการ

หวังไว้ว่า พื้นที่โรงงานยาสูบทั้งหมด.....

ตามพระราชปณิธานสมเด็จพระพันปีหลวง "น้ำและป่า" ต้องปรากฏ
ให้เห็น แทนโรงงานและสิ่งระเกะระกะทั้งหมด ในพื้นที่ 450 ไร่ นั้น!

รัฐบาลและพลสกนิกรทุกหมู่เหล่าทั่วประเทศ

จะได้ได้น้อมเกล้าฯ ถวาย "สวนป่าเบญจกิติ" แต่ "สมเด็จพระพันปี
หลวง" ในวันเฉลิมพระชนมพรรษา 89 พรรษา

ณ 12 สิงหาคม 64 ที่จะถึงปีหน้า

นี่ เป็นพันธสัญญาทางใจระหว่างรัฐกับราษฎร ชิดเส้นใต้ ภายใน 1
ปี นับจากนี้ "สวนป่าเบญจกิติ" ต้องเสร็จ!

ประเด็นกำหนดเวลานี้ พอตีผมจำได้ เมื่อ 20 มี.ค.62 นายกฯ ไป
ตรวจพื้นที่บริเวณโรงงานยาสูบ และท่านปักหมุดหมายเป็นความตั้งใจเช่น
นั้นไว้

ใจความที่นายกฯ ประยุทธ์พูดเกี่ยวกับสวนป่าที่จะสร้าง เมื่อได้ดู

ฟังและอ่านที่อาจารย์ขวัญสุวรรณบอกกล่าวข่าวมงคล เกิดความรู้สึกทันที 2
อย่าง

อย่างแรก ขอขอบคุณนายกฯ ประยุทธ์ ที่มั่นในกตัญญูตาไม่ละเลยน้ำ
กับป่าแห่งสองพระองค์ จึงงานสานต่อ นำปลื้ม

เป็นอีก 1 ใน 100 ของผลงาน ที่ท่านเข้ามา 5-6 ปี ผลักดันที่ค้าง
คาให้เดินหน้าเป็นรูปธรรม นำประเทศขึ้นจากหล่ม

อย่างที่สอง ให้เครดิต "กรมธนารักษ์" ด้วยชื่นชมทั้ง รมช.คลัง "นาย
สันติ พร้อมพัฒน์" ผู้กำกับงาน และอธิบดีกรมธนารักษ์ "นายยุทธนา
หิมาการุณ" ผู้ดำเนินงาน

ในฐานะเจ้าของพื้นที่, เจ้าของแผนงาน ต้องบอกว่า ท่านตีโจทย์
"ป่าและน้ำ" ตามพระราชปณิธาน "สมเด็จพระพันปีหลวง" ได้แตกจริงๆ

จึงออกมาเป็น โครงสร้าง-ผัง-แบบ "สวนป่าเบญจกิติ" ตามปรากฏ
ทั้งลงตัว ทั้งอสังการ ในมิติ "ชีวิต-สิ่งแวดล้อม" สมดุล

"ปาร์กน้ำ" เป็นน้ำคู่ป่า.....

เมื่อน้ำเลี้ยงป่า ป่าเลี้ยงดิน ความชุ่มชื้น-น้ำเย็น ย่อมยังชีวิตและ
สรรพสิ่ง สอดประสานสมบูรณ์ในทางเกื้อ

อ่านตามตัวหนังสือ ดูตามผังภาพ สวนป่าเบญจกิติตาม "ผังแม่บท"
ของกรมธนารักษ์ จินตภาพเกิดตามทันที

คำที่นายกฯ พูดวันไปตรวจพื้นที่โรงงานยาสูบ 20 มี.ค.62 ผมยังตัด
ข่าวเก็บไว้

".....พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ 9 พระราชทานโครงการ
ต่างๆ ไว้มากแล้ว

และสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 พระราชทานกับนายกรัฐมนตรี ขอให้สืบสานรักษาต่อยอด สิ่งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ 9 ได้พระราชทานไว้ และทำต่อไปให้มากยิ่งขึ้น

ซึ่งขณะนี้ ที่ดำเนินการอยู่ เป็นการต่อยอดสิ่งที่ทั้งสองพระองค์ได้พระราชทานไว้

สิ่งสำคัญคือ ทุกคนต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและทันกับสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลง

ถ้าเราปลูกต้นไม้แบบเดิมทั้งหมด คนจะไม่กล้าเข้าไป คือเข้าไปแล้วไม่มีความแตกต่าง

ฉะนั้น สิ่งที่ผมคิดว่า.....

ในฐานะที่ผมได้ตามเสด็จ สมเด็จพระมาหลายสิบปี ท่านรับสั่งเสมอว่า ให้ตัดตรงนั้น...แต่งตรงนี้หน่อยได้มั้ย

ก็พัฒนาต่อยอดไปทำนองนี้

ผมคิดว่าพระองค์ท่านไม่ได้สติกว่าอย่างนี้ทีเดียว เพราะเราทำหลักการให้แล้วไง หลักการสำคัญถวายพระองค์ท่านไปแล้ว

เพราะฉะนั้น เราต้องปรับเปลี่ยนเพิ่มเติม วันนี้ ต้นไม้เป็นแถวเหมือนปลูกต้นยาง คนมองเห็นก็ไม่น่าสนใจ

ฉะนั้น ลองไปจัดกลุ่มแลนด์สเคป ว่าตรงนี้เราจะต้องปลูกอะไรเข้าไปด้วย ให้มันสวยงาม คนเดินเข้าไปในกลุ่มนี้ โดยไม่ต้องรื้อของเก่าออก...."

ที่นายฯ บอกว่า.....

"ปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและทันกับสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลง"

นี่..ตรงนี้ ถ้าสวนป่าเบญจกิติ เสร็จตามแผนวันไหน ได้เข้าไปสัมผัสสัก
กัน ผมเชื่อ ทุกคนต้องร้อง...ว้าววว!

นอกจาก "ป่า-น้ำ" พระหทัยแห่งพระองค์เพื่อทวยราษฎร์เด่นชัด
แล้ว

อื่นๆ ตอบโจทย์คำว่า "ทันสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลง" ได้เกิน
จินตนาการถึง อย่างนั้นเลย

อย่างแรก "สวนป่าเบญจกิติ" พื้นที่ 450 ไร่ โรงงานยาสูบเดิม ผนวก
"สวนลุมพินี" พื้นที่ 360 ไร่ สองสวน 810 ไร่ เชื่อมต่อถึงกัน

คิดดูซิ.....

ปอดเมืองที่ไหนในโลก จะใหญ่ขนาดนี้ รองรับคนเฉียดแสน เข้าไปวิ่ง
ออกกำลังกาย ไปปั่นจักรยาน ไปพายเรือ ไปชมนก-ชมไม้ ไปนั่งนันทนาการ
ไปศึกษาหาความรู้หลายหลากที่พิพิธภัณฑน์ โดยไม่เกิดสภาพแออัด

2 สวน เชื่อมต่อถึงกันอย่างไร อาจสงสัย?

ไม่ต้องสงสัยหรอก เพราะมีสะพานลอยฟ้า ที่เรียกสกายวอล์ก เชื่อม
ระหว่างสวนลุม กับสวนป่าเบญจกิติ เป็นระยะทางร่วม 2 กิโลเมตร

คือ ขึ้น-ลง สกายวอล์ก ลอยฟ้าไปได้ทั่วทุกทิศทางของสวนเบญจกิต
ติ ไม่ว่าจะทางสุขุมวิท ทางรัชดา ทางพระราม 4 คลองเตย

จากสวนลุม ขึ้นตรง Bangkok One ของเสี่ยเจริญ หรือตรงซอย
โปโล แถวๆ โรงพักลุมพินี ลอยข้ามทางด่วนไปเลย

2 กิโลเมตร ว่าเดินขาลาก.....

แต่ตามที่ดู จะบ่นว่า "เร็วจัง" ด้วยซ้ำ เพราะเขาออกแบบเหมือน
เส้นทางเหาะชมเมืองแบบพาโนรามา ชนิดว่า ขึ้นสกายวอล์ก "ที่เดียว"
เห็นครบ จบสองสวนทุกจุด

ถ้าเสร็จจริงๆ ไม่แน่ใจ ระหว่างคนทอดน่องจรมนสกายวอล์กชมสวนป่า กับคนอยู่บนพื้นสวนป่า ไหนจะมากกว่ากัน?

ทั้งหมดนี้ เป็นความรู้สึกตอบสนอง เมื่อเห็นผัง แนวคิด-รูปแบบสวนป่าเบญจกิติ ของกรมธนารักษ์ ที่จะลงมือสร้างปีนี้

แค่ "ตาเหลว" กลางนาและ "หมวกงอบ" ของไทย มันชินตา จนไม่ค้างใจ แต่วิศวะจำลองลักษณะ แล้วรังสรรค์ออกมาเป็น "อาคารหอชมสวน"

เห็นแล้ว...ใจจะขาด!

ไทยโพสต์อยู่คลองเตย อยากไปนั่งเฝ้า-นอนเฝ้า ดูสวนป่าเบญจกิติ เกิดเป็นจริง

โดยเฉพาะ "หมวกงอบ" ที่เคยสวมพายเรือฝ่าแดดไปลมน้ำเหนือปากอ่าว

เมื่อเป็นหอ.....

ก็อยากเห็น ว่า "หองงอบ" กับ "หอไอเฟล" ไหนจะเด่นเหนือเด่นกว่ากัน?

*ชื่อจริง คือ โรจน์ งามมั่น คอลัมน์ “เปลว สีเงิน : คนปลายซอย” ไทยโพสต์. วันที่ 12 มิถุนายน 2563. หน้า 5 เปลว สีเงิน ได้รับรางวัลเชิดชูเกียรติรางวัล “นักเขียนอมตะ” (อมตะ ไรเตอร์ อวอร์ด) คนที่ 2 ประจำปี พ.ศ. 2548 จากมูลนิธิอมตะ โดยวิกรม กรมดิษฐ์

That's mother...

เรื่อง: "เรื่องตลก... ที่ต้องร้องไห้ !!!"...

คิทาโน ทาเคชิ เป็นดาวตลกและผู้กำกับภาพยนตร์ญี่ปุ่นชื่อดัง เพิ่งได้รับรางวัลระดับนานาชาติเมื่อไม่นานมานี้ (จำโหดมันส์ฮาได้ปะ?)

เมื่อไม่กี่ปีก่อน มารดาของเขาลี้หนีบุญที่บ้านนอก เขาไปร่วมงานศพ ทั้งๆ ที่เขาไม่ชอบคุณแม่เลย เพราะคุณแม่ของเขาเอาแต่ขอเงินจากเขา เดือนไหนที่เขาไม่ได้ส่งเงินกลับบ้าน แม่ของเขาจะโทรมา เปิดปากก็ด่าขโมงโง่งง ยิ่งทาเคชิดังมากขึ้นเท่าไร แม่ก็ยิ่งขอเงินมากขึ้นเท่านั้น...

แต่เมื่อกลับถึงบ้าน เขาก็ยังอดร้องไห้โฮไม่ได้

เพราะเขายังตะขิดตะขวงใจที่ต้องไปทำงานไกลๆ ไม่ได้อยู่ดูแลคุณแม่ แม้จะเป็นแม่ที่ "เอาแต่เงิน" เขาก็ยังอดรู้สึกติดค้างคุณแม่ไม่ได้...

หลังงานศพ ก่อนที่ทาเคชิจะกลับ พี่ใหญ่ของเขาได้ยื่นซองเล็กๆ ซองหนึ่งให้เขา บอกว่าคุณแม่ลังเลลังเลหาว่าต้องมอบให้เขา

ทาเคชิเปิดซองออกอย่างระมัดระวัง ในนั้นมีสมุดเงินฝากธนาคารเล่มหนึ่งและจดหมายฉบับหนึ่ง สมุดเงินฝากเป็นชื่อของเขา มีเงินฝากเป็นหลายสิบล้านเยน ในจดหมายเขียนว่า...

"ลูกทาเคชิ ในบรรดาลูกๆ ของแม่ คนที่ทำให้แม่กังวลมากที่สุดคือลูก ตั้งแต่เด็กลูกไม่ขยันเรียนหนังสือ สุรุษสุร่าย แถมใจกว้างกับเพื่อนฝูง พอลูกจะขอมารู้ในเมืองหลวง แม่ก็กังวลเพียงว่าลูกจะตกกระกำเป็นไอ้จระจาด ดังนั้น แม่จึงบังคับให้ลูกส่งเงินกลับมาให้แม่ทุกเดือน เพื่อจะได้กระตุ้นให้ลูกไปหาเงินให้มากขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการช่วยลูกเก็บเงินอีกทางหนึ่ง เงินที่ลูกให้แม่ แม่ไม่ได้ใช้แม้แต่แดงเดียว พี่ชายของลูกดูแลแม่คืออยู่แล้ว เงินของลูกก็คือเงินของลูก ตอนนี้อะไรก็เอาไปใช้ให้คุ้มเถิด"

พออ่านจบ ทาเคชิทรุดลงบนพื้น ทรุดอยู่เช่นนั้นเป็นนานๆ...
ถ้ายังมีพ่อแม่อยู่ ก็แค่ทำหน้าที่ลูกให้ดีที่สุด
อย่าทำอะไรที่จะรู้สึกเสียใจภายหลังก็พอ...

คำว่า "แม่" แปลว่า "ให้"

สายใยแห่งความสัมพันธ์¹

เขาเป็นลูกกำพร้า ฐานะทางบ้านยากจน พ่อของเขาเสียชีวิตตั้งแต่เขาอายุได้ 3 ขวบ

แมย์คืออาชีพรับจ้างซักผ้า เขาจึงพยายามหางานพิเศษทำตั้งแต่เรียนประถม ตอนที่เขาอายุได้ 18 ปี ด้วยเกรดเฉลี่ยของเด็กเรียนดี ทำให้เขาสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ไม่ยาก

แม่ของเขาแอบไปขายเลือด เพื่อเตรียมเงินให้เขาเข้ามหาวิทยาลัย เขารู้ แต่ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ เกรงว่าจะทำให้แม่อึ้งเสียใจ

เขาเองก็ปิดแม่เรื่องที่เขาไปขายเลือด รับจ้างขนของจนนิ้วฉีก เดินส่งหนังสือพิมพ์จนเคยเป็นลมกลางถนน เขาทำไปก็เพราะอยากแบ่งเบาภาระอันหนักอึ้งของแม่

ช่วงปิดเทอมปี 2 เขากลับบ้านไปในช่วงฤดูหนาว แม่ซักผ้าด้วยมือ ในวันที่อากาศหนาวเหน็บ

“งานอย่างอื่นทำไปกว่าจะได้เงิน ซักผ้านี้เงินดีสุดแล้ว ตัวละ 5 บาท เสื้อผ้าพวกนี้ไม่ได้สกปรกเลย เพราะเป็นเสื้อของคนมีตังค์ทั้งนั้น แม่กลัวว่าถ้าเข้าเครื่องซัก เนื้อผ้าจะเสียหาย” แม่ของเขาบอก

เย็นวันนั้น หลังจากกินข้าวเย็นเสร็จ แม่ก็บอกเขาด้วยความดีใจว่า “ลูกแม่ อาทิตย์นี้แม่ซักผ้าได้ตั้ง 1,000 บาท” พุดเสร็จ แม่ก็ล้วงมือหยิบเงินในกระเป๋ากางเกงออกมา

แต่ปรากฏว่ามีแบงค์ 500 อยู่ในกระเป๋ากางเกงของแม่เพียงใบเดียว แม่มีสีหน้าตื่นตระหนกมาก

¹ ที่มา นุสนธิ์บุคส์

“เงินแม่หาย เงินแม่หายไปตั้ง 500 บาท” พุดเสร็จ แม่ของเขาก็รีบลุกขึ้นไปหยิบไฟฉายเดินออกไปหน้าบ้านที่แม่ซักผ้าเมื่อตอนกลางวัน

ข้างนอกมืดมิด เสียงลมหนาวพัดมาเป็นระยะๆ แม่กวาดไฟฉายไปทั่วบริเวณบ้าน แต่ก็ไม่เจอ

“หรือมันจะหล่นหายตอนที่แม่เอาผ้าไปส่งคุณนายบ้านข้างๆ เมื่อตอนหัวค่ำ” พุดไม่ทันขาดคำ แม่ก็รีบเดินส่องไฟฉายไปที่บ้านคุณนาย ที่ห่างออกไปไม่ถึงร้อยเมตร แต่ก็ยังไม่พบอยู่ดี

เงินจำนวน 500 บาท ดูเหมือนจะไม่ได้มีราคาค่าของอะไรสำหรับคนมีเงิน แต่เงินจำนวนนี้ เป็นเงินที่แม่ของเขาใช้ได้ทั้งเดือน และเป็นค่าใช้จ่ายของเขาได้ทั้งเดือนเช่นกัน

เขาเดินตามหลังแม่ไป น้ำตาคลอเบ้า “นี่มันเป็นเงินที่แม่ต้องซักผ้า 100 ผืนถึงจะได้มา” เขานึกไปก็ใช้มือปาดน้ำตาไป

แม่เดินกลับไปกลับมา อย่างนั้น 2-3 รอบ เขาจึงบอกแม่ว่า “แม่ครับ ไม่ต้องหาแล้วครับ พรุ่นนี้ผมจะช่วยแม่หาอีกทีดีไหมครับ ฟ้ามืดอย่างนี้มองไม่เห็นหรอกครับ”

แมื่อยังคงเดินหาเงินจำนวนนั้น จนถ่านไฟฉายหมด จึงเข้าบ้านมานอน

คืนนั้น เขาแอบเอาเงินที่แม่ให้เขาไว้ 500 บาท ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายประจำเดือนนี้ของเขา แอบเอาไปไว้ที่ราวตากผ้าหลังบ้าน มันเป็นวิธีเดียวที่จะทำให้แม่หายกังวล เขาคิดได้แค่นี้

“ลูกแม่ แม่หาเงินเจอแล้ว” เสียงแม่ตะโกนด้วยความดีใจปลุกให้เขาตื่นในตอนเช้า

เขาแสร้งดีใจไปกับแม่ แล้วพูดว่า “เห็นไหมครับ แม่เป็นคนดี ฟ้าย่อมคุ้มครอง เจ้าที่คงเก็บเงินไว้ให้แม่แน่เลย”

“เอาล่ะ ได้เงินคืนมาแม่ก็ดีใจแล้ว เงิน 500 บาทนี่ แม่แถมให้ลูกก็แล้วกันนะ ถือว่าแม่เงินหายก็แล้วกัน หาอาหารอร่อยๆ กินบ้างนะลูก ลูกแม่พอมไปเยอะเลย”

แม่ยัดเงิน 500 บาทที่ได้คืนมาใส่มือของเขา จากนั้นก็ดึงเขาเข้ามา กอด น้ำตาของเขาไหลออกมาอีกครั้ง

“แม่ครับแม่ให้ผมเมื่อวานนี้ 500 บาทแล้วนะครับ แม่ให้ผมอีก 500 มันเยอะเกินไปสำหรับผม แล้วแม่จะเอาเงินที่ไหนมาใช้”

“เจ้าลูกโง่ แม่ซักผ้าทุกวัน อีกไม่กี่วันก็ได้เงิน 500 แล้วละ ไม่ต้องห่วงแม่นะ ตั้งใจเรียนล่ะ” เขากอดแม่อีกครั้งด้วยความรักและเคารพ

เมื่อเขาจบการศึกษา เขาได้ทำงานที่บริษัทมีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง หลังจากทำงานได้หนึ่งปี ด้วยความช่วยเหลือของเจ้านาย ให้เขาผ่อนตึกแถวห้องเล็กๆ ห้องหนึ่ง เขาจึงไปรับแม่มาอยู่ด้วย

จากวันนั้น แม่ของเขาก็ไม่ต้องซักผ้าอีกต่อไป เงิน 500 บาทใบนั้น เขานำมันใส่กรอบติดไว้ข้างฝา เขาไม่กล้าใช้เงินจำนวนนี้

เพราะมันแทบจะเป็นชีวิตของแม่เขาในคืนนั้น แล้วเขาจะดูแลชีวิตของแม่เขาได้อย่างไร เงินจำนวนนี้คือความรัก คือกำลังใจ คือทุกสิ่ง que แม่มอบให้แก่เขา

เย็นวันหนึ่ง ไม่รู้พูดคุยอะไรกัน ทำให้เขาเอ่ยถึงเรื่องเงินจำนวน 500 บาทนั้น เขาชี้มือไปที่กรอบที่ใส่เงินไว้ แล้วเอ่ยว่า

“แม่ดูสิครับ เงิน 500 บาท ที่แม่หาทั้งคืน ตอนนี้นั้นมันก็ยังอยู่กับเราที่บ้านหลังใหม่นี้ โชคดีนะครับที่แม่หาเจอ”

“เจ้าลูกโง่ แม่จะไม่รู้ได้ยังไงว่าเบงค์นี้เป็นใบที่แม่ให้ลูก ตอนที่แม่ นำเงินไปแลกให้เป็นเบงค์ 500 ที่ธนาคาร แม่จำหมายเลขของเบงค์ได้” เขามองแม่อย่างไม่เชื่อในสิ่งที่ได้ยิน

“แม่รู้ว่าลูกต้องการให้แม่คลายใจ แม่ถึงมาคิดได้ ลูกรักแม่ถึงขนาด นี้ แม่ไม่ควรทำให้ลูกไม่สบายใจอีกต่อไป แม่จึงทำเป็นตื่นเต้นตั้งใจที่หาเงิน เจอ.. ขอบใจนะลูกแม่”

เขากอดแม่อีกครั้ง ไม่เคยคาดคิดมาก่อนว่า สิ่งที่เขาทำเพื่อแม่ในวัน นั้น แม่ของเขาต่างหากที่ทำเพื่อเขา โดยที่เขาไม่รู้อะไรเลย

สายใยแห่งความสัมพันธ์ แม้ครอบครัวจะยากไร้ แต่มากมายด้วยความรัก ครอบครัวอย่างนี้แหละที่เป็นคนมั่งมี.. มั่งมีด้วยความรัก ความผูกพันธ์ เบงค์ 500 ใบนั้น คือตัวแทนแห่งความรักของแม่ลูก

อย่ารีบหาคำตอบ

... อย่ารีบหาคำตอบ ...

...อย่ารีบด่วนตัดสินใจ ...

คนเดินทางคนหนึ่งพบแม่เฒ่าหนึ่งอยู่ริมธารหลังฝนตก เป็นทุกข์กับการลุยข้าม เขาถามแม่เฒ่าอย่างใจดีว่า "ให้ผมแบกยายข้ามไปได้ไหม?"

แม่เฒ่ามองเขาอย่างแปลกใจ แต่ไม่พูดอะไร เพียงพยักหน้าเห็นด้วย คนเดินทางออกแรงเต็มแรง ในที่สุดก็แบกแม่เฒ่าข้ามลำธารไปได้

ทว่า แม่เฒ่าไม่แม้แต่จะพูดสักคำว่า "ขอบคุณ" ก็รีบเดินจากไป

คนเดินทางซึ่งเหนื่อยแทบขาดใจรู้สึกเคือง เสียใจ เขารู้สึกว่าแม่การยื่นมือเข้าช่วยเหลือกันระหว่างคนกับคนนั้นไม่ได้ต้องการสิ่งตอบแทน แต่ก็ควรมีประกายไฟแห่งความประทับใจให้บ้างสิ แต่เขาไม่ได้แม้คำว่า "ขอบคุณ"

ทว่า หลังจากนั้นไม่กี่ชั่วโมง ขณะกำลังวุ่นวายกับการถูกมดกัดบนทางภูเขาที่เดินยากเย็นนั้น มีชายหนุ่มคนหนึ่งตามเขามา

"ขอบคุณที่ช่วยย่าผมครับ ย่าให้ผมเอาของมาให้ บอกว่าคุณจะได้ใช้" ว่างั้นก็หยิบอาหารกับยาออกจากย่าม รวมทั้งลาที่ขี่มาก็ยกให้เขาด้วย

ขณะที่คนเดินทางขอบอกขอบใจเขายกใหญ่ขึ้น ชายหนุ่มพูดอีกว่า "ยังมีอีกเรื่อง ย่าเป็นไข้ แกฝากผมมาขอบคุณคุณด้วย!"

อย่าได้รีบร้อนเอาทุกคำตอบจากพระเจ้า บางครั้ง คุณต้องใจเย็นรอ แม้เมื่อคุณตะโกนใส่หูเขาแว้งว้าง ก็ยังต้องรอครู่ใหญ่ กว่าเสียงสะท้อนจะกลับมาถึงหู

... เล่าโดย เย็นเอินช้อย

... เล่าต่อโดย วิภาดา กิตติโกวิท

คำถามที่ไร้ประโยชน์

รู้จัก "ไมเคิล ฟาราเดย์" ไหมครับ

สมัยเด็ก ทุกคนคงต้องเคยท่องจำชื่อเขามาก่อนในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะ "ฟาราเดย์" คือ ผู้ค้นพบความสัมพันธ์เกี่ยวกับไฟฟ้ามากมาย วันหนึ่ง เขาสาธิตกลไกการทำงานของไฟฟ้ากับแม่เหล็กให้นายก

รัฐมนตรีอังกฤษดู

ในมุมมองของนักวิทยาศาสตร์ นี่คือการค้นพบที่ยิ่งใหญ่

แต่สำหรับนายกรัฐมนตรีอังกฤษ การชมการสาธิตครั้งนี้เป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์

และเป็นที่มาของคำถาม

"แล้วมันจะใช้ประโยชน์อะไรได้"

"ไมเคิล ฟาราเดย์" อึ้งไปนิดหนึ่ง

แล้วตอบด้วยคำถาม

"แล้วทารกแรกเกิดมีประโยชน์อะไรครับ"

ผมชอบคำตอบนี้มาก

เพราะถ้าเราเอา "ประโยชน์" เป็นที่ตั้ง

ทุกสิ่งที่ทำ ทุกสิ่งที่เห็นต้องใช้ประโยชน์ได้

การทดลองครั้งนี้ กับ ทารกแรกเกิด ก็คงเหมือนกัน

เพราะใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้

นึกดูสิครับ เราไม่สามารถใช้ประโยชน์จาก "ทารก" ได้เลย

สั่งให้ทำอะไรก็ไม่ได้

แต่ถ้าเรายังคงเลี้ยงดูต่อไปด้วยความรัก

ทารกจะเติบโตเป็นเด็กน้อย วัยรุ่น และผู้ใหญ่

ถ้าคิดในเชิงการใช้ประโยชน์ เราจะสามารถใช้ประโยชน์จาก
“ทารก” ได้เมื่อเขาเติบโตขึ้นมา

เช่นเดียวกับการทดลองวิทยาศาสตร์

การค้นพบอะไรใหม่ๆ ขึ้นมาอาจไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ที่ได้ทันที
แต่เป็น “องค์ความรู้” ที่เก็บสะสมไว้

“องค์ความรู้” นี้ก็เหมือนกับ “ทารก”

ไม่มีประโยชน์ในวันนี้

แต่ถ้าดูแลเอาใจใส่ต่อไปเรื่อยๆ เหมือนดูแล “ทารก”

วันหนึ่งอาจมีคนนำความคิดนี้ไปต่อยอดและนำมาใช้ประโยชน์ได้

เหมือน “ไฟฟ้า” ที่ “ไมเคิล ฟาราเดย์” ค้นพบ

กว่าที่จะเริ่มนำมาใช้ประโยชน์ได้จริงก็อีกหลายปีต่อมา

แต่เพราะมี “ฟาราเดย์”

จึงมี “ทอมัส อัลวา เอดิสัน”

มีไฟฟ้า

มีเครื่องใช้ไฟฟ้า

และมีวันนี้

นักวิทยาศาสตร์อาจตั้งคำถามกับศิลปินที่กำลังวาดรูป

“ทำไปทำไม”

หรือนักธุรกิจคงสงสัยพวกนักเดินทางที่เลือกสถานที่ที่ยากลำบาก

“ทำไปทำไม”

เหมือนผมเคยตั้งคำถามกับนักธุรกิจใหญ่หลายคนว่าถ้าชีวิตคนเรา

ต้องการ “ความสุข”

ทำไมนักธุรกิจใหญ่ระดับหมื่นล้านจึงยังไม่เลิกทำธุรกิจ
จะเครียดปวดหัวไปทำไม
มีเงินตั้งหมื่นล้าน ชาตินี้ใช้อย่างไรก็ใช้ไม่หมด
แล้วจะริเริ่มโครงการใหม่ๆไปทำไม
ผมเชื่อว่าหลายคนคงเคยสงสัย
เพราะเขาไม่เข้าใจ "ความสุข" ของคนที่ทำธุรกิจ
บางทีมันอาจเป็นเกมหนึ่งที่ "ตัวเลข" เป็นแค่เครื่องวัดผลว่าเขาแพ้
หรือชนะ
..แค่นั้นเอง

ในโลกแห่งความแตกต่าง
เราคงไม่มีทางเข้าใจความคิดของคนอื่นได้
โดยเฉพาะกลุ่มคนที่ต่างเผ่าพันธุ์ความคิด
"นักวิทยาศาสตร์" ไม่มีทางเข้าใจ "ศิลปิน"
"นักธุรกิจ" ไม่มีทางเข้าใจ "นักเดินทาง"
การเปิดใจให้กว้างจึงเป็นเรื่องสำคัญ
โลกนี้มีหลายมุมให้มอง
ใครที่ "ใจแคบ" คิดแต่ในมุมตัวเองจะไม่มีทางเข้าใจคนอื่นได้เลย
ผมเชื่อว่าการที่นักวิทยาศาสตร์ที่ยังคงทดลองต่อไป
ศิลปินที่ยังคงวาดรูปไปเรื่อยๆ
นักธุรกิจที่ยังคงลงทุนธุรกิจใหม่ไม่หยุดยั้ง
นักเดินทางที่ยังคงเดินไปโลกกว้างทุกครั้งที่มีโอกาส
คนเหล่านี้มีพลังงานหนึ่งที่เหมือนกัน

คือ พลังงานแห่ง “ความสุข”
สุขในสิ่งที่ทำ
ทำโดยไม่เคยตั้งคำถามว่า “แล้วมันจะใช้ประโยชน์อะไรได้”
ทุกคนทำเพราะอยากทำ
และมีความสุขในสิ่งที่ทำ
...แค่นั้นเอง

